

ชื่อ นางสาวอัษฎิตา สัมภู (ทีน)

การศึกษา มารีวิทยาภิรินทร์บุรี มัธยมศึกษาปีที่ 6 รุ่นที่ 11 ปีการศึกษา 2556

ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ คณะเทคนิคการแพทย์

สถานที่แห่งนี้มันมีค่าที่สุดในช่วงชีวิตหนึ่งของทีนเลยล่ะ มีทุกความรู้สึกเลยสำหรับที่แห่งนี้ มีทั้งความสุข ดีใจ เศร้าเสียใจ หัวเราะ ร้องไห้ มันน่าแปลกมากที่สถานที่เดียวรวบรวมความรู้สึกที่หนูเรียกมันว่า “ความรู้สึกดีดี” ได้ เวลาที่หนูอยู่โรงเรียนนี่มา 8 ปี มันเหมือนผ่านมาเมื่อวานเลยล่ะ ถ้านึกย้อนไปแต่ละช่วงเวลากว่าที่จะผ่านแต่ละปีมานั้นช่างยากเย็น แต่พอมานึกถึง ณ จุดนี้บอกได้เลยว่า “เวลาไม่เคยพอ” เลย หนูยังอยากใช้ชีวิตในรั้วโรงเรียนต่อไป ยังอยากใช้ชีวิตเฮฮาประสาเด็กเหมือนเดิม พอมาเรียนมหาลัยแล้วทุกสิ่งมันก็เปลี่ยนแปลงไปหมดทุกอย่าง สิ่งที่เราไม่เคยคิดว่าจะเจอก็เจอ ห่างจากอกพ่อแม่มาเรียนมหาลัยใช้ชีวิตอยู่หอ มันทำให้หนูคิดถึงโรงเรียนมากๆเลย เพราะที่นี่คือบ้านเก่าของหนู บ้านที่หนูก้าวเข้ามาแล้วเจอกับรอยยิ้มและเป็นบ้านที่ไม่เคยหนีศิษย์มารีภิรินทร์ไปไหนเลย ^^

ถ้าเป็นความประทับใจล่ะก็หนูเชื่อว่าทุกคนต้องมีวีรกรรมแสบๆของตัวเองและเพื่อนๆอย่างแน่นอนเลย55555 เพราะหนูกับเพื่อนก็มีกันเยอะเลยล่ะค่ะ ใครว่าเรียนห้องเก่งแล้วต้องเรียบริ้อย? บ้าเรียน? หยิ่ง? หนูว่ามันไม่ใช่เลย คนอื่นๆนั้นคิดกันไปเองทั้งนั้นถ้าใครลองเข้ามาสัมผัสห้องเก่งแบบห้องหนูล่ะก็จะรู้เลยล่ะว่ามันก็คือห้องของคนธรรมดาตัวเองแหละ เพียงแต่พวกนี้แค่แบ่งแยกเวลาว่า เวลาไหนเรียน เวลาไหนคุยเล่นกันเท่านั้นเอง ถ้ายังใกล้สอบห้องพวกหนูก็จะติวกัน อ่านหนังสือกันแบบเคร่งเครียดแต่ถ้าสอบเสร็จล่ะก็... เดินมาดูห้องหนูได้เลยล่ะเด็ดๆทั้งนั้นนนน5555 แน่แน่นอนว่าการเป็นห้องเก่งอะไรๆก็เหมือนง่ายแต่ที่จริงมันไม่ใช่เลยครูประจำชั้นพวกหนูเขาก็ต้องคาดหวังกันมากมายอยู่แล้ว บางทีห้องหนูก็ทำให้ครูหลายท่านผิดหวังหนูกับเพื่อนๆเองก็ขอโทษค่ะที่พวกหนูทำตัวไม่ดีกัน แต่ถ้าให้พวกหนูทำอะไรด้วยความตั้งใจจริงๆล่ะก็ไม่แพ้ใครๆอย่างแน่นอน ความประทับใจของหนูก็มีทุกอย่างอะค่ะอย่างที่หนูบอกไปว่าสุข ทุกข์ สำหรับหนูมันเรียกรวมๆกันว่า “ความทรงจำดีดี” ค่ะ